

Opus laudabile et aureum domini vincetij

Figauld Ju. licentiati facta principum prelatorum et baronum,
iudicium, et subditoꝝ. necnon iurisdictionu eorundem determinans
Inctis infinitis q̄stionibꝫ sup ꝑtatico bello: una cū exceptioni
bus et casibus specialibus in actibus iudicialibꝫ opponendis: et concilio
suo solemnī super pignoratione iusticie cuꝫ Regulis domini Jasonis noui
ter impressum et emendatum laboriosesq; correctum.

Cum privilegio amplissimō.

Cygnus

Venduntur lugduni in vico mercuriali In domo
Ludouici Martin. prope sanctum Antonium.

Coll. Soc. IESV SALM. ex dono Regum.

Num. 23. cap. 9. num. 14.

non debent Bald. in fine. l. nomina
tiones. C. de ap.

¶ Item nō est necesse exprimi que
veniunt ex natura contractus. l. nō
dubitatur. 7 ibi Bald. C. de euctio.

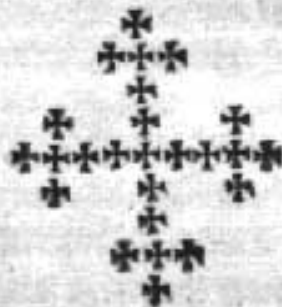
¶ Item potestas a iure cōcessa po
test per pactum modificari itē tper
pactum illud quod est liberum pōt
fieri non liberum. l. iure nostro. et ibi
Bal. C. de fidelusso.

Deo gratias.

¶ Fine Laudabili calcem accipit
opus aureum et laudabile egregij
Domini Vincentij Ligauld. J. E.
licentissimi litteratissimi necnon iudicis
ordinarij ville 7 comitatus brie
uatenfis. Lugduni impressum expē
fis Ludouici Martin in calcogra
phia Symonis beuelaqua. Anno
domini millesimo quingentesimo
decimo sexto die Jouis trigesima
octobris.

¶ Triumphalis turba portans dyadema corone
Surge merito. tuo potire triumpho
Postq̄ ingenium sapientia nobilis ornat.
Molle tibi sint plectra non odiosa lyre
Athleta iuuenis qui a tempore paucos
Epi. inculta carminis arte loqui
Vides multos athletas ore canentes
Expertos carminis asperge tuo mineruali succo
Que mea musa opus condidit annis
Mitto. Quid in eo inerit doctas quod leserit aures
Parce memor sensu sepe carere senes
Non iacet in molli veneranda scientia lecto
Ipsa. Sed parca labore venit assiduo.

¶ Finis virtutis operatio.

Incipit consiliū solēne dñi Uin
cēth Ligauld: super alienatione ius
sticie facta iurisdictionū iudicū: nec
non vniuersitatū collegiorum digni
tatumq; amplectens.

Dominus il
luminatio mea ⁊ sa
lus mea quē timeo
bo. Dipotenti deo
impulato auxilio
intercedēte glorio

sa s̄gine matre: ⁊ b̄d̄o Juliano mar
tyre. Dico post ps̄. qd̄ iusticia ante
eos ambulauit: ⁊ ponet in via gres
sus suos. Sp̄nere nolite nequa q̄
que cōtēnēda sunt. put tenet Job.
and. in fi. mercu. Desitare iuuenes
et lectores cupio: vt in silua legū et
certamie bellicoso opinionū vt quo
se vertāt qd̄ sequant̄ fugiāt: aut cer
tū possideāt. Ligala n̄ra cātat: fitit
sub ymbra iuris nec importunis flu
ctibus vela inconsulte demandare.
Bonū est et hos diligite q̄ cōpēdio
breui ad destinatam iuris metam p
ducit. testis est Horatius. Breuis
esse laboro et quod breuius sit me
lius sit. Intellige dumtamē b̄n̄ fiat
inde Valerius maximus. Multa
et magna breuiter sunt dicenda. dei
de Seneca epistola. lxxvii. In prin
cipio dicit. Magna artificia esse to
tum comprehendere sub exiguo Ar
taxartes persarum rex non minus
humanum q̄ regale esse parua mu

nera accipere. voluntas immēsa me
excuset. Et quia singula meli⁹ per
diuisiones intelliguntur. l. prima. ff.
de doli excep. Tamen premissis pre
ludijs iuxta. l. secundā. de origine iu
ris precipue in factis arduis. Et di
uisio debet esse bimembriis prout s̄
die artificiali. l. secunda. s̄. finali. ff. de
verborum significa. Igitur in isto
consi. primo videbit̄ de facto ipsius
iusticie: apud quos ⁊ quō exerceat
Secundo de potestate baronum. et
officio iudicum vt sequitur. et que
ad illos p̄tinet. sed plen⁹ in trac. et
opere meo supradicto tractaui tam
in capitulo q̄ in versicu. iudicum vi
dere domini. causa augmētandi fuit
quia inco:recta vici q̄ plurima ⁊ su
per latinitate multe possunt esse ex
cusationes. ⁊ in veritate aperte
posse licite scribere. quiesco p̄ n̄ic
⁊ ex causa. sc̄. l. vt scribētes excusen
tur. ne propter id superideant iu
uenes opus bonum scribendi scia
tis q̄ non semper strictis vocabulis
vt inur in iure prout in. l. si tibi. ff.
si certum pet. Quinimmo altior est
anima et mens hominis q̄ grāma
tica. l. ii. C. de cōsti. pec. m̄fi. ⁊ l. scri
pulosas. C. de contrahē. ⁊ cōmitten.
stipu. ⁊ l. quoniam indignum. C. de
testamentis. tradit Johan. francis
ci. sacri palatii audito. suo tractatu
de offi. et potestate. Quid de presby
tero baptisante praua latinitate an
sit baptisatus: quia loco dicendi
in nomine patris ⁊. dicit in no.